

nr 51

Abja Gümnaasiumi ajaleht

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Talv 2019

Kevadel ilmus koolilehe Kadakas 50. number

Me alustasime 1995. aastal koos õpetaja Reet Leetsiga.

Nime sai meie leht konkursi korras, oleme otsinud ka uut nime, kuid ikka on peale jäänud Kadakas, mis peaks pisut torkima ja olema väikelinna inimeste vääriline.

Kadaka numbrites leidub kooli ajalugu: meie ühised tegemised, toimetamised; siit leiab omaloomingut, ristsõnu, nalju, laste joonistusi, fotojäädvustusi.

Aegade jooksul on olnud häid kirjutajaid: Liia Järvelaht, Elina Mirme, Maria Mälksoo, Tea Raidsalu, Veiko Värk, Daima Eesalu, Maarja Pugast, Diana Eesalu, Erika Lond, Maarja Möttus, Jana Kuningas, Kunnar Kukk, Kristiina Aasna, Eva-Liisa Mälksoo, Mariliis Päsing, Kadri Kalm, Liisi Sahharov, Liisa Riet, Moonika Riet, Eve Tihane, Katre Kask, Kadri Kask, Sigrid Purgats, Dulsi Song, Karmen Süld, Merili Tasane, Kairi Kiivit, Helen Meidla, Kristel Mardisoo, Kristiina Jalakas, Kertu Kask, Sandra Vungi, Ando Leesment, Janika Liljestik, Getter Joosing, Ida Rahu, Meidi Metsaroos, Liina Muttik, Olja Fomina, Rauno Lukka, Eliisa Nellis, Kelian Luisk, Hanna-Maria Kordziejonek, Sandra Saar, Mario Kekišev, Oscar Rahu, Triin Kask, Kristjan Lääts, Mihkel Hiob, Mirell Põllumäe, Sigrit Saar, Karolin Jürise, Greete Jaksur, Paulina Järve, Helari Tehver, Eliisa Raal, Getter Jaksur, Grethel Seegel, Merike Voss, Kätlin Tiidu, Merili Kask, Merili Marksalu, Romet Gregory Subi, Kadri Aria, Olden Puna ja paljud õpetajad.

Aitäh kõigile tegijaile ja eriline tänu tehnilisele toimetajale Keijo Koortile!

Silvia Mälksoo

Uus inglise keele õpetaja Eve Anton

Kust tuli idee tulla õpetajaks Abja Gümnaasiumisse?

Otsisin õpetajana tööd, Abja Gümnaasiumis oli inglise keele õpetaja konkurs, kandideerisin ja siin ma olen.

Kuidas saate läbi teiste õpetajate ja õpilastega?

Saan hästi läbi nii õpetajate kui ka õpilastega.

Kuidas teile meeldib siin koolis?

Lastega koos töötada on tore. Öpin iga päev midagi uut nii oma õpetatava aine ehk inglise keele kohta, aga ka selle kohta, kuidas mingites olukordades paremini toime tulla. Ja see on ju tore, kui saad iga päev midagi uut teada.

Milliseid keeli te valdate peale eesti ja inglise keele?

Ülikoolis õppisin rootsi keele õpetajaks. Kõik seda keelt õppivad üliõpilased õpivad ka teisi skandinaavia keeli - taani, norra ja islandi keelt. Ma ei saa öelda, et ma neid keeli valdan, aga saan nendest aru. Kui käisin põhkoolis, siis sel ajal oli meie esimene võõrkeel vene keel, mida ka veidi oskan. Samuti olen õppinud lühikest aega saksa ja prantsuse keelt, aga nende keelte oskus on väga napp.

Kas te plaanite jääda Abja Gümnaasiumisse õpetajaks ka edaspidi?

Mulle meeldib koolis ja loodan siin töötada ka edaspidi.

Kus olete varasemalt õppinud ja töötanud?

Nagu juba eelpool mainisin, siis õppisin ülikoolis rootsi keele õpetajaks. Ülikooli ajal õppisin lühikest aega Rootsis ja pärast ülikooli Islandil. Pärast sealt tagasitulekut töötasin Tallinnas Riigikogu väliskomisjoni sekretariaadis konsultandi ja nõunikuna.

Millises vanuses õpilasi on kõige raskem õpetada?

Keeruline on nendes klassides, kus on palju õpilasi. Õpilaste teadmised on erinevad, aga õpetaja tähelepanu peab jaguma kõigile, nii nendele, kelle jaoks (inglise) keele õppimine ei ole keeruline kui ka nendele, kes peavad rohkem vaeva nägema.

Millised on teie hovid?

Mulle meeldib väga reisida. Kõige põnevamad riigid, mida olen külastanud, on India, Island ja Iirimaa. Samuti meeldis mulle väga Lissabonis ja Torontos.

Meeldib käia ka teatris, lugeda ja sõpradega "maailma parandada".

Kas olete töötanud ka väljaspool Eestit?

Väljaspool Eestit ma töötanud ei ole, küll aga õppinud ja reisinud.

Kerli Kask
Ronja Metste
VIII klass

Rebased seati gümnaasiumiks valmis

24. septembri värsket hommikut alustasid rebased toredate hommikuvõimlemisega. Tehti selgeks mõned päeva jooksul vajaminevad reeglid ning saadi tuttavaks ka jumalatega. Seejärel pööruti esimesse tundi.

Ka vahetundides ei saanud rebased rahu. Vägaagi nõudlikud 11. klassi jumalad püüdsid päeva muuta aina huvitavamaks: rebased, kellele oli nägu ette maalitud, said täita keerulisi ülesandeid ning maitsta eriskummalisi palasid. Proovile pandud 10. klassi õpilasi tuli uudistama ka ülejäänud koolipere.

Peale neljandat tundi toimusid võimlas meeelahutuslikud ning omapärsed võistlusmängud, millest võttis enamik rebastest usinasti osa. Mängiti nii veidraid, teada-tuntud kui ka naljakaid mängu, mida jagus terveks tunniks. Alustuseks panid rebased oma osavuse proovile takistusrajal, seejärel kontrolliti klassi ühtsust ebameeldivas kaardimän-

gus ning järgmised ülesanded kontrollisid nobedust. Lõpetuseks toimus mäkerdamine staadionil, mis tõestas, et 10. klassist on saanud täieõiguslikud gümnasistid!

Päev möödus plaanipäraselt: sai nalja ning klassidevaheline side paranes. Vahel tundusid tegevused lausa vastumeelse ja kohatuna, kuid rebased said nendega suurepäraselt hakkama. Loodame, et neil läheb gümnaasiumis hästi ning kättemaksu jumalatele ei planeerita.

Kadri Aria
Olden Puna
XI klass

Tartu ekskursioon

4. novembri hommikul sõitsime kogu klassiga Tartusse ekskursioonile. Külitasime seal Tartu vanglat, AHHA keskus ja käisime ka Lõunakeskuses.

Esimene koht, kuhu suundusime, oli Tartu vangla. Olin üpris elevil, kuna mulle on juba väiksest saadik huvi pakkunud relvad ja muu selline ning olen ka ise tahtnud saada politseinikuks või töötada vanglas. Vanglas ei tohtinud meil peale ID-kaardi midagi olla ja ka need võeti meilt enne ekskursiooni algust ära. Enne vangla territooriumile sisenemist kontrolliti meie riided läbi ja pidime ka ise kehaskännerisse minema, ruumi võisid korraga minna vaid kolm inimest.

Esimene koht, mida vaatama läksime, oli süüdimõistetute elumaja. Ma polnud veel uksest sissegi jõudnud, kui juba kuulsin, kuidas keegi akna taga kopsis. Meile näidati kambrit, kus vangid elavad: need olid kitsad toakesed, mis meenusid natuke laeva kajutit. Kambris oli narivoodi, laud ja tool ning eraldi oli ka tualett. Kambrisse võisid korraga minna kuni viis inimest, sest rohkem ei mahtunud vaatama. Mina olin üks esimestest, kes kambri ära nägi. Samal ajal kui teised vaatasid, võisime koridoris ringi liikuda.

Paljudel vangidel oli kambri ka telekas. Ma ei tea, mida üks vangidest üritas, aga ta hakkas uksega lõhkuma ja ehmatas meid. Kahjuks ma ei kuulnud, mida meiega kambri kohta rääkis, aga samal ajal vaatasin veel ringi ja üks vang lehvitas ja teisele noogutasin tervituseks. Süüdimõistetute elumajast välja liikudes kuulsin, kuidas mõni klassikaaslastest rääkis,

et see oli päris hirmus. Seejärel suundusime kohta, kus toimuvad vangide huviringid. Tagasi vaadates nägin, kuidas mõned vangid lehvitasid meile, viisaka inimesena lehvitasin neile vastu.

Järgmises majas oli vangidele mitu tuba erinevate huvialade jaoks: spordisaal, geraamika -, kunsti - ja mosaiigituba ning oli ka muusikatuba. Sealne huvijuht rääkis meile, et ühes huviringis saab korraga olla vaid kaheksa kinnipeetavat ja kui keegi neist peaks sealseid tööriistu halvasti kohtlema, saadetakse ta sealt ringist välja ja enam ta sinna ei saa. Kuulsime ka, et vang saab oma tehtud töödest koju saata vaid ühe ja selle peab ta ka välja ostma. Ringi vaadates nägin, et seal oli väga, väga palju töid, mille kohta ütles, et see on kellegi meistri tehtud.

Järgmine koht, mida nägime, oli vangide rahustuskamber. See oli väike, toa keskel oli voodi, nurgas oli laud ja tool ning teises nurgas oli tualett ning lisaks rauduksele olid seal ka trellid. Mahtusime sinna kõik 32 õpilast. Ühe klassivenna peal näidati ka, kuidas sealseid vange ära viiakse: trellides oli natuke lahtisem koht, kuhu vang peab panema oma käed, olles ise seljaga valvuri poole, ning kui ta siiski veel märatseb, võib talle lisaks käeraudadele panna ka jalarauad. Sinna kongi ei tohtnud vangi jätta kauemaks, kuni ta maha rahunenud oli.

Kahjuks hakkas meil aeg otsa saama ja oli vaja tagasi liikuma hakata, tagasiteel räägiti meile, et kirik on ainuke hoone terve territooriumi peal, kus pole trel-

le akendel ees ja armulaua ajal tehakse vangidele väike erand, neile antakse päris veini.

Vangla territooriumilt välja saades oli selline tunne, nagu oleks päriselt seal kinni olnud ja oli tunne, et minu koht ei ole "vabaduses". Bussi jõudes vaatasid kõik esimese asjana oma telefonid üle ja tegid snapi, et kogu Abja on varsti kriminaale täis. Sõitsime edasi AHHA keskusesse.

AHHAAsse jõudes panime oma ülerii- ded ära ja meile tuldi rääkima AHHA reeglitest ning anti ka käepaelad. Seal saime ise vabalt ringi liikuda, aega oli meil umbes 1,3 tundi. Umbes 20 minutit enne äramineku aega läksime saali, kus on kalade akvaarium ja lahtine vesi ja pallid, millega võis mängida. Mina ja mu klassiõde jõudsime bussi tagasi üpris märgadena. Enamus poistest läks väikelaste aeda pehmete ning suurte klotsidega mängima.

Seejärel suundusime Lõunakeskusesse, seal oli meil 1,5 tundi vaba aega, selle ajaga pidime jõudma süüa ja kui aega üle jäi, võisime minna poodlema. Läksime klassiõega suvitama ja pärast jõudsime ka ostlema minna.

Meie esimene klassiekskursioon uue klassiga oli kokkuvõttes üpris tore ja õpetlik. Saime üksteist paremini tundma õppida ja nendega, keda varem teadsime, rohkem koos olla.

Helina Prii
X klass

Koolitoit Abja Gümnaasiumis

Tegin küsimustiku koolitoidu kohta 8.-12.klassile. 87,9% õpilastest suhtub koolitoidu menüüsse hästi. Koolitoitu peaks sööma iga õpilane selleks, et organism saaks päeva jooksul teatud koguse energiat kätte ning selleks, et organism seiks tervena.

Koolitoidu menüü muutmises oli erimeelsusi. 60,3% õpilastest sooviks muuta koolitoidu menüüd, sest see ei ole

nende arvates küllalt sobilik. 9,5% õpilastest ei tahaks muuta menüüd, sest neile meeldib praegune menüü vägagi hästi.

29,5% õpilastest vastasid, et neil ei ole menüüs midagi sellist, mis neile ei meeldiks. 70,5% õpilastele ei meeldi üldse kalasupp ning see, et kartulit on liiga palju. Mageda ja soolase toidu eelistuse vahe oli suur. 74,4% õpilastest arvas, et kooli-

toit on mager ning 25,6% õpilastest vastas, et koolitoit on soolane. 89,7% õpilastest kirjutasid veel, et kõige rohkem maitseb neile makaron ja kartul, et neid toiduaineid nad menüüst ei eemaldaks. Küsitluse järgi on hea hinnata, kui paljudel miski koolitoidus meeldib.

Sandra Allik
X klass

Ausalt ajakirjaniku kuvandist ajakirjanduses

Ajakirjandus on ühiskonnas väga laiahaardeline platvorm, millel on üsnagi suur mõjuvõim ning sellepärast peaks enamuse ajakirjanikke enne mõtlema ja siis alles kirjutama. Ajakirjanikuna ma räägiksin ainult olulistest teemadest ja kellegi pangakonto suurusest, elukohast või voodielust oleks vägagi kohatu selles kategoorias kirjutada, võiks isegi öelda, et kombetu.

Aga mis siis on need tähtsad ja huvitavad teemad? Ega selle kohta eriti ühest vastust polegi, vaid võiks üldistada. Minu subjektiivse väikekoodanliku arvamuse kohaselt võiks nendeks olla olukord riigis ehk sisepoliitika ja majandus, kliimaprobleemid ning ühiskonna jätkusuutlikkus või see, kuidas pääseda miljoni vaese riigi staatusest. Tuleb luua ja edastada kriitikat, et eluolus toimuks positiivne tõusujooneline progress parema ning teadlikuma ühiskonna jaoks ning sisutühjast ekskremendi loopimisest tei-

neteise suunas pole kasu.

Seda kõike võiks edastada nii, et noored ajalehtede või artiklite juurde jõuaksid ning neid ka huviga loeksid. Siinkohal tasuks mõelda sapaajakirjanduse kaotamisele, sest millegipärast tõmbab nooremajanduseid rohkem kellegi poolpaljas bikiinipilt Elu24-s, kui poolteaduslik uudisnupuke Eesti Rahvusringhäälingu keskkonnas, sest esimene on lihtsam lugeda ning ei pea süvenema ja kaasa mõtlema. Kahjuks on selline suhtumine levimas ka nooremate ajakirjanike seas.

Enam ei viitsita süveneda loosse ning faktide või heatavalik allika usaldusekontroll võivad hoopiski ununeda, sest nii saab hea loo ning see "mahlakas" lugu toob omakorda rohkem lugejaid ja vaatamisi, kuid kedagi ei huvita see, et too huvitav looke, mis osutus valeks, võis kellegi maine ja elu jäädavalt rikkuda ja sellepärast ei tasukski ajakirjandusel kel-

legi eraelulisi ettevõtmisi kajastada.

Seetõttu ongi ehk ajakirjaniku töö raske, sest peab järgima head tava, aga sealjuures ka põnevalt kirjutama. Paljudel käib selline asi üle jõu ning siis ongi kollased lood kerged sündima, aga ennast peab suutma kontrollida ja kiusatustele mitte alluma. Igaüks suudab kellegi tegemistest udujuttu toota, kuid tõsise ja samas kaasahaarava ajakirjandusega, mis ka hariks, suudavad toime tulla vähesed. Aga et see eesmärk oleks lihtsam, siis ongi eelmainitud teemad heaks kursorihoidjaks.

Lühidalt öeldes, siis hea ajakirjanikuna kirjutaksin ma vaid sotsiaalkriitilistel või kultuuri teemadel, mis ka harivad, kutsuvad kaasa mõtlema, laiendavad silmaringi ja mis kõige olulisem, ei tee kellelegi halba.

Merili Marksalu
XII klass

Koolielu ilust ja valust

Ajakirjanikel on ühiskonnas mängida tähtis roll. Peale selle, et inimesed viiakse kurssi hiljutiste juhtumitega, on ajakirjanikul võim suunata tähelepanu ühiskonna tugevatele, kuid ka nõrkadele külgedele. Nende arusaamade valguses oleks kindlasti vaja rohkem rääkida koolist ning sellest, mis seal toimub.

Koolis käimine on üks tähtis etapp elus: inimene arendab tulevikuks vägagi vajalikku mõtlemisvõimet ning kujundab oma maailmavaadet. Pahatihti on koolis kuhjade viisi segavaid faktoreid, mis pärsivad nii õpilaste loomingut kui arengut. Praegusel hetkel on sellisteks teguriteks õpilaste endi laiskus, karistamatuse tunne ning ka koolikiusamine. Meedia tähelepanu abil saaks olukorda selgemalt analüüsida ja seeläbi leida ka efektsed lahendusi.

Suureks murekohaks tuleb pidada just jätkuvat laiskust, mis hulga noori endasse haarab. Soovitakse jääda oma kitsasse mugavustsooni, nähes minimaalset

vaeva. Selline teguviis ei vii aga kuhugi: inimese intelligentsus seisneb enamjaolt kohanemisvõimes, mis tähendab, et inimene on loodud uusi asju proovima. Sealhulgas tuleks ka kooli võtta kui võimalust enda võimed proovile panna.

Kahjuks peab tõdema, et enamiku õpilaste seas puudub distsipliin. Meenub üks kahetsusväärne lugu selle aasta kevadest, kui üks Valga kooli õpetaja vallandati. Juhtumi konfliktus seisneb selles, et õpilased keeldusid tunnikorrale allumast ning õpetaja oli sunnitud neid karistama. Tekib küsimus, mida õppisid sündmuse tagajärgedest tüli algatajad? Juskui oleks nende teguviis õigustatud ja õpetaja käitumine oli ülekohtune, lausa vastuvõetamatu. Sellist suhtumist oleks vaja muutma hakata.

See-eest üheks aktuaalseks teemaks on kujunenud koolikiusamine, millest on hakatud tasapisi rohkem rääkima. Kuigi on avaldatud mitmesuguseid artikleid koolikiusamise tuvastamisest ning selle

vastu võitlemisest, tuleks inimesi rohkem informeerida probleemi sügavatest ning varjatud põhjustest. Teavitustöö eesmärk ei peaks olema kellegi kahjurõõmsaks kiusajaks tembeldamine, vaid pigem mõistva suhtumise ja empaatia levitamine ning tõeliselt konstruktiivsete selgituste leidmine.

Meedia tähelepanu avaldab mõju paljudel inimestel erinevatest kohtadest ning valdkondadest, kuid suudaks igaühte panna mõtlema ka tuleviku peale. Tulevikku kujundatakse just koolis, kus uuele generatsioonile on antud võimalus end parandada ja edaspidistest probleemidest võitjana välja tulla.

Olden Puna
XI klass

Jaan Rannapile pühendatud jutuvõistlus

Jaan Rannapile pühendatud jutuvõistlus sai alguse 2011. aastal, kui kohaliku päritolu kirjanik Jaan Rannap sai 80-aastaseks. Inspireerituna Jaan Rannapi kirjutatud omaaegsetest Abja kooli lõbusatest lugudest raamatus „Agu Sihvka annab aru“, otsustas Abja raamatukogu tähistada Jaan Rannapi juubelit jutuvõistlusega, mille peaa hinnaks oleks Sihvka preemia. Teemaks valisime „Minu koolilugu“. Abja vald panustas rahalise preemiaga, kaasa löid kool ja valla raamatukogud, osa võtsid nii õpilased kui täiskasvanuid.. Esimese SIHVKA preemia pälvis tollane 11b klassi õpilane Oskar Rahu.

Jutuvõistlus osutus üllatavalt populaarseks ja otsustati jätkata. Nii on sellest saanud ilus traditsioon, mis kestnud juba 9 aastat ning mille jooksul on kirjutatud paljudel erinevatel teemadel. Igal aasta, 3. septembril, mis on Jaan Rannapi sünnipäev, kuulutab Abja Raamatukogu välja uue jutuvõistluse teema. Abja vallast on tänaseks saanud koos naabervaldadega Mulgi vald, aga praegu on jätkatud piirkondliku võistlusena endiselt. Eks tulevik näitab, kas tuleks

laieneda üle Mulgi vallaliseks või jätkata vanaviisi.

Tänavuse jutuvõistluse teemaks oli „Kui ma oleksin ajakirjanik“. Kirjutati aktuaalsetest teemadest koolielus, noorte elust, spordist ja looduse kaitsmisest, leidus intervjuusid ja retsepte, ka ulmelist lähenemist teemale. Seekordne teema osutus vist keerulisemaks kui muidu - oli palju lühikesi lugusid, väga erilist tööd ei leidunud, täiskasvanute tööd puudusid. Sellegipoolest saadi kõik kohad jaotatud ja peapreemia leidis omaniku.

Žürii koosseisu kuulusid:

Eve Raska (Kamara raamatukogu)

Laine Lindvest (Abja Gümnaasiumi raamatukogu)

Anne Järvis (Õisu Raamatukogu)

Ingrit Porkanen (Abja Raamatukogu)

Mariliis Järvelt (Abja Raamatukogu)

Esile tõstetud tööd:

5.-6. klass

I Luca Luisk (6. kl.)

II Angelika Prants (6. kl.)

III Marcus Jänts (6. kl.)

7.-9. klass

I Kerli Kond (8. kl.)

II Getlin Sosi (9. kl.)

III Kari Rinaldo (7. kl.)

10.-12. klass

I Merili Marksalu (12. kl.)

II Jako Jänes (10. kl.)

III Eric Raagmets (10. kl.)

2019. aasta Sihvka preemia vääriliseks osutus 11. klassi õpilase Olden Puna töö, kes ajakirjanikuna kirjutaks koolielu võlust ja valust.

Tänu kõigile kaasalööjatele, sealhulgas eriline tänu Abja kooli õpetajatele!

Kõiki osalejaid premeeriti Endla teatri noortele mõeldud etendusega “Märter”

Ingrit Porkanen

Vaikne sügishommik möödus liivlaste kultuuriloo saatel

Teisipäeval, 5. novembril korraldati Abja Gümnaasiumis rahulik sügishommik. Õpilastele luges ette ning andis mõteterasid õpetaja Karin Sepp ja liivlaste ajaloo tegi selgema ülevaate õpetaja Maile Kreevs.

Tagasihoidlikusse ja hämarasse aulasse kogunes koolipere esimese tunni ajaks. Alustuseks luges õpetaja Karin Sepp ilmekalt ette ühe luuletuse. Pärast luuletust pühendas ta paar mõtet liivlastele ning liivi keelele, millest seejärel tegi põhjalikuma ülevaate ajalooõpetaja Maile Kreevs, toreda ettekandega.

Publikule esitlus meeldis: saadi huvitavaid ning silmaringi laiendavaid teadmisi ning muljeid liivlastest. Teadagi on liivi keel praktiliselt välja surnud ning liivlas-

tena tunnevad end samuti vaid vähesed inimesed. Sellegipoolest on nende kultuur jõudnud küllaltki mitmekesisele tasemele: omapärased, samas eestlastele lähedased kombid, rahvariided ja tihed seotus merega.

Viimaks loeti meile ette üks liivi algupäraga jutt, mis oli küllaltki pikk, kuid see-eest tõi hea näite liivi kultuurist ja uskumustest. Sügishommiku lõpetas meeldiv muusikapala, mille saatel kõik vahetundi pöördusid.

Olden Puna
XI klass

Kui ma oleksin ajakirjanik

Kui ma oleksin ajakirjanik, siis ma kirjutaksin ajalooost. Kirjutaksin ajaloorubriiki oma ajalooajakirja jaoks. Mu ajakiri ilmuks kord kuus ning selle mõte oleks, et inimestel tekiks suurem huvi ajaloo vastu.

Minu ajakiri räägiks erinevatest sündmustest maailma ajalooost. Ajakirjas oleks ka üks rubriik kuulsast ajaloolisest isikust. Ajakirja ostjad saavad soovitada ajakirja tegijatele uusi teemasid. Igas ajakirjas oleks ka peateema kohta üks ristsõna. Iga rubriik lõpeb küsimustega. Teksti lõpus on mõned raamatute nimed, mida ostja saaks lugeda, kui ta tahab teatud teemat edasi uurida.

Ma reklaamiks oma ajakirja, et seda müüdaks raamatupoodides ja tava-kauplustes.

Luca Luisk
VI klass

Õpetajate päev Abja koolis

Õpetajate päev toimus 4. oktoobril. Pärast hommikust kogunemist läksid õpetajad Viljandisse kinno. Meile andsid tunde 12. klassi õpilased. Kõigil klassidel oli neli tundi. Meie klassil olid kirjandus, geograafia, vene keel ja matemaatika. Saime teha grupitööd ja vaadata videosid. Õpetajad olid huvitavad. Vahepeal lollitasime natuke, aga minu arvates olime tublid.

Peale neljandat tundi kogunesime aulasse. Aulas lugesime anekdoote ja vanaaja lugusid.

Õpetajad esitasid oma etteaste. Minu arvates on tore, et viimane klass saab proovida õpetajaametit. Oli seiklusrohke päev.

Hanna Kristin Kuusik
X klass

Õpetajate päev möödus edukalt. Kõik õpetajad olid tunnid ette valmistanud. Tunnid olid toredad ja lõbusad.

VIII klass

Pärimusmuusika kontsert

Eile, 30. oktoobril tulid esinema Abja Gümnaasiumi kaks mulki - Ants ja Anu Taul. Kõlitas nii vanaaja meenutusi, laulu kui ka pillimängu.

Kontsert algas üldise sissejuhatava meenutusega, kuidas elu oli Ants Tauli ajal, kui tema noor oli. Ta rääkis oma lapsepõlvest, kuidas ta pidi näiteks hommikul vara taluloomad karjamaale ajama ning kuidas ta leidis nutikaid lahendusi, lahendamaks mõningaid ootamatusi või takistusi, kui ta loomi karjatas. Lisaks rääkis ta ka üldse mulkide kommetest. Ants Taul rääkis ka sellest, mida tema väikese poisina sõi. Elu polnud sugugi lihtne - oli tööd, oli rõõmu. Kuid ikka elati mulgi traditsioonide kohaselt.

Muusikapaladest kõlas ka tuttavaid lugusid. Mängiti nii kitarri kui ka akordionit, kuid kõige rohkem hoopis torupilli. Torupilli tegemisest räägiti ka lähemalt. Vanasti tehti torupill kas vasikanahast või kui elati ranniku lähedal, siis kasutati materjaliks hülge magu. Kuna hülge magu kippus lõhnama, siis seda ei kasutatud palju. Et sellisest materjalist vahva pilli teha, oli vaja enne vastav materjal panna käärima leivataigna sisse, mis muutis naha tugevaks, et sellest saaks torupill.

Anu ise laulis ning esitas tuntud laule, mis võis nii mõnegi kaasa laulma kutsuda. Viimane lugu, mis on ka kõlanud tantsu- ja laulupidudel ehk "Üits paiga-

ke" on Anu enda looming. Ise ta ütles, et see lugu on kuidagimoodi levima hakanud. Tegu oli väga ilusa looga, mille moraaliks jäi lause, nagu Anu ise ütles: "Noored võiksid rohkem küsida ja huvi tunda, kuidas nende vanavanemad vanasti elasid või kuidas siis elu oli." Kuna paljud noored on unustanud mulgi kultuuri sootuks, siis arvas ta, et see laul paneb ehk noori teisiti mõtlema.

Kadri Aria
XI klass

Naljakas varras

Naljakaid seiku tuleb elus ikka ette nii koolis kui ka kodus. Ühed on näiteks need, kui keegi kukub naljakalt maha või keegi teeb lihtsalt head nalja. Paljud naljad kujunevad ka aastate jooksul välja. Mul on need pigem peresisesed ja koolis ei ole väga midagi juhtunud.

Üks mulle meelde jäänud lugu oli seotud kudumisega. Kudusin oma kodus elutoas vist kinnast, kui ma õigesti mäletan. Mu pere vaatas samal ajal telekat

ning nad rääkisid omavahel juttu. Mina sügasin hajameelsusest oma pead ja viskasin pilgu ka korraks telekale, kuid ei näinud seal midagi huvitavat. Kui ma uuesti oma kudumi kallale asusin, siis leidsin, et üks varras on kadunud. Tõusin püsti ja vaatasin, et ma selle peal ei istuks. Seda leidmata küsisin siis teistelt, ega nad seda näinud pole. Ema hakkas naerma ja ütles, et see on mul peas.

Katsusin oma pead ja avastasin - kadu-

nud varras oli mu patsis. Ilmselt sügasin pead vardaga. Hakkasin samuti naerma ja ütlesin, et ei pannud tähelegi. Isa arvas kõrvalt, et panin selle meelega sinna. Kuid ma päriselt ka ei teadnud ega tundnud varrast peas! Terve selle öhtu oli mul naeratus suul. Isegi magama minnes muigas.

Kerli Kond
VIII klass

Kuidas jänesest sai taimetoitlane

Kord ennevanasti olid jänesel sama lühikesed kõrvad ja pikk kohev saba nagu rebaselgi. Rebane ja jänes olid suured sõbrad ning käisid tihti jahil. Kord kui nad jahilt tühjade kätega tulid, läksid nad kalale, et süüa saada. Rebane leidis oma taskust konksu, aga kumbki neist ei leidnud nõõri. Kaval rebane tegi ettepaneku, et jänes paneks konksu oma

saba külge. Jänes oli selle mõttega nõus. Kui konks oli saba küljes, siis jänes pani oma saba vette ja nad jäid kala ootama. Korraga haaras jänese sabast hästi tugev kala ja hakkas jäneest vee poole tirima. Rebane nägi seda ja tõttas appi. Ta võttis jänese kõrvadest kinni ja hakkas jäneest maa poole tõmbama. Nii venisid jänese kõrvad pikaks-pikaks. Uhkest sabast jäi

jänes ka ilma, sest see tuli otsast ära. Vaid väike tutike jäi alles. Rebane ja jänes läksid pärast seda juhtumit elu lõpuni tülli. Kuna jänesel ei olnud enam jahikaaslast, ei söönud ta enam kunagi liha ega kala. Tal ei jäänud muud üle kui hakata taimetoitlaseks.

Emil Lindvest
IV klass

Abja Gümnaasiumi õpilased pidasid spordipäeva Karksi-Nuias

Kolmapäeval, 25. septembril tähistas Abja Gümnaasium üle-euroopalist spordinädalat spordipäevaga. Seekord oli tavapärasest siiski erilisem päev: õpilased viidi Karksi-Nuia A.Kitzbergi Gümnaasiumi staadionile, kus kogu sündmus aset leidis.

Spordipäev toimus kahes vahetuses. Kell 8.15 viidi esimese kuni viienda klassi õpilased bussiga Karksi-Nuia, kus nad said nautida omavahelist võistlemist. Tagasi Apja jõuti umbes kell 11.30. Siis said sportima minna ka kuuenda kuni kahesteistkümnenda klassi õpilased.

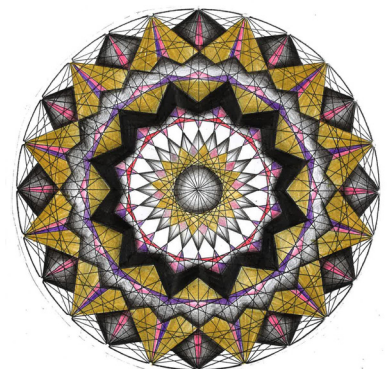
Jõudu pandi proovile neljal alal: 100 meetri jooksus, kuulitõukes, kaugus-

hüppes ning 800 meetri jooksus. Õpilaste seas tekitas põnevustunnet just 100 meetri jooks, sest aega mõõdeti elektrooniliselt. Ka teistel aladel üritati anda endast parim, sest peale eraldi võistlusalade tulemuste arvestati kokkuvõtete tegemisel ka üldist tulemust mitmevõistluse punktisüsteemi alusel.

Sündmuse üks korraldaja ja Abja Gümnaasiumi kehalise kasvatuse õpetaja Riivo Roosnurm mainis, et kogemus oli päris huvitav. Olgugi, et teade Karksi-Nuia söitmisest muutis õpilasi natukene ärevaks, läks spordipäev suurepäraselt. Staadioni head võimalused panid õpilasi rohkem pingutama ning huvi tundma - seda oli näha ka saavutustest.

Hoolimata mõnest väikesest viperusest, möödus päev edukalt. Sealjuures sai ka koolipere peale mõttetöö pühenduda rohkem oma füüsilisele tervisele.

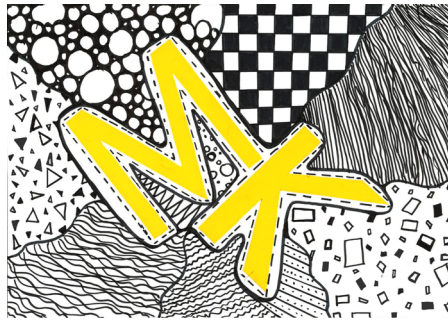
Olden Puna
XI klass

Pilt: Mariete Tart

Pilt: Mariete Tart

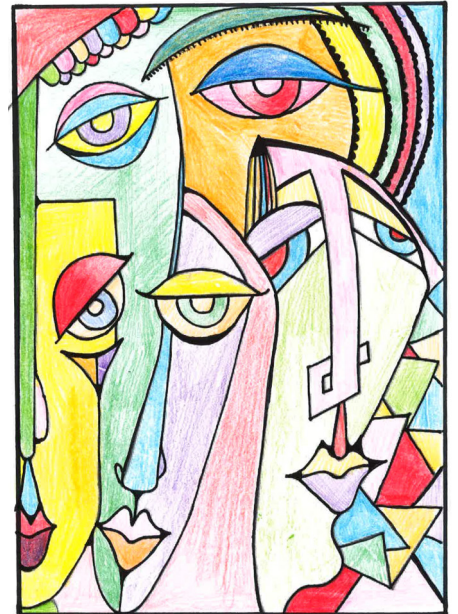
Pilt: Meril Koha

Pilt: Mia Brigitta Kommer

Pilt: Kerli Kask

Pilt: Mia Brigitta Kommer

...

käes on detsembrikuu
tuppa tuuakse jõulupuu
õu on täis lumememme
poeparkla on täis bemme

lootes osta viimase minuti jõulukinke
unustatud on koolipink
rõõmu täis on jõuluaeg
lumi sajab terve see aastaag

Hendrik Allik
VIII klass

Jõulud taas

Advendiaeg on kätte jõudnud,
varsti tulevad ka jõulud.
Päkapikud akna taga,
ära jõule maha maga!

Küünlad taas nüüd säravad,
lumised kõik tänavad.
Jõuluõhtul pered koos,
laual värsked pohlamoos.

Varsti jõulud möödab taas,
pori, muru jälle maas.
Lapsed kooli lähevad,
hääled külmast kähedad.

Kerli Kond
VIII klass

Lumehelbeke

Sul on õnn veel lennata,
mis sest, et viimast korda.
Ära nuta, väikseke,
kõik saab lõpuks korda.

Ole julge lennates
ja langed pehmelt alla.

Kerli Kond
VIII klass

Kadakas 51
Abja Gümnaasiumi ajaleht
Ajalehe toimetus

Kadri Aria, Olden Puna, Jako Jänes, Robert Pirs, Helina Prii, Silvia Mälkssoo
Tehniline toimetaja
Keijo Koort